

ljudstvo je vsled tega sila nevoljno, ter je generala siloma veliko ljudi iz Pariza spremilo. — V Italiji se prikazuje zopet kolera. Po mestih se snuje nova katoliška stranka, njej hodi za to, da se spravi kralj s sv. Očetom. Misel je dobra, toda ni še veliko upanja, da se izpelje, kajti Italija je polna skrivnih in očitnih društev, katerim je kakor papež, tako tudi kralj — trn v peti. Na otoku Kreta so še vedno stare razprtije. Sedaj jih posebni komisar preiskuje, ali on je turek, težko tedaj, da pomore kristijanom do pravice.

## Za poduk in kratek čas.

Peyramale, bivši lurški župnik.

(Dalje.)

Kot vojaškemu kaplanu mu je bila prosta pot v vojašnico ali kosarno. Ako je o katerem vojaku — dragonarju, huzarju ali pešcu izvedel, da ni na pravi stezi, precej je šel s svojo pastirsko palico za njim in ga je na pravi pot zavrnil. Pastirsko palico pa je zval svojo vpognjeno gorjačo, enako tistej, s katero slikarji pastirja in očaka Jakoba malajo.

Peraymale je mislil, da ni bolj pripravnega torišča za nje, kakor je vojaška bolnišnica, toda motil se je. Človek obrača, a Bog obrne: Gospod je našega župnika za drugi kraj odločil. L. 1854 je bila izpraznjena mestna župnija v malem mestu v pyrenejskem gorovju. Neznatno in majhno mestice so zvali Lourdes (Lurd). Preden pa dalje o Lurdu in o njegovem novem župniku govorimo, pa se v duhu prestavimo v starodavni Rim in pogledimo, kaj se je v tem letu tam godilo.

Zadnje dni novembra leta 1854 je gledal celi katoliški svet v Rim, kjer je bilo 120 škofov iz vseh narodov okoli sv. očeta Pija IX. zbranih. Svečano so škofje z nova terjali od papeža, da proglasijo nauk o brezmadežnem spočetju Marijinem za verski člen. Ravno v tem času, kar je gotovo znamenito, je škof tarbeski za mestno župnijo Lurško ministru bogočastja priporočal našega gospoda Peyramaleja. V petek 8. dec. potem je slovesno razglasil papež sredi kardinalov, očakov, nadškofov, škofov, duhovnikov in sred brezbrojnega ljudstva ovi verski člen. In prav tisti čas, t. j. 6. dec. je bil Peyramale od ministra za župnika potrjen, in pismo, v katerem je bil imenovan za lurško župnijo je od 9. dec. 1854.

Nekaj posebnega res! Ravno tistega časa, v katerem je apostolska stolica razglasila Marijino brezmadežno spočetje, je previdnost božja tudi že izbrala apostola za Marijine namene, gorečega duhovnika, kateri bode na čast Marijinega čistega spočetja sezidal tempelj na masabielski steni.

Jako težko se je Peyramale ločil od svojih ljubih vojakov. Toda duhovnik, kateri mora zapustiti očeta in mater, mora tudi zapustiti ljube svoje ovce, če ga višji pastir inam kliče, in mora vreči mrežo na tistem kraju, kamor ga škof pokličejo, in če vboga, je tudi gotovo, da ne bode zastoj lovil, ampak da bode obilno zajel, toliko, da se bodo mreže kar trgale. Kdor pa na svojo roko in po svoji glavi pastiruje, ali je čuda, da lovi in lovi in nič ne vlovi?

Gospod Peyramale je bil na novega leta den 1. 1855 na svoji novi fari umeščen; bil je takrat 44 let star. On je obiskal vse rodbine in vsako hišo in hišico svoje fare, in potem tudi vse župnije tega goratega in skalnatega okraja, ker je bil ob enem tudi dekan, in komaj je minilo nekaj mesecev, pa se je bil vsem in povsodi prikupil. (Dalje prih.)

Smešnica 28. „Kaj si nam prinesla, sosed?“ — „Slišala sem, da je vam otrok umrl. Dajte mi, sosed, zdravila, če mu jih je kaj ostalo, kajti sedaj je tudi meni otrok vzbolel.“ — „Iz srca rad. sosed, če misliš, da bi mu kaj pomagalo.“ — „Kaj pa ne, saj je pri vašem pomagalo.“

## Razne stvari.

(Visoki gost.) V ponedeljek so Njih ekselencija mil. knez in škof dobili v gostje ap. vikarja msg. dr. Sogaro, škofa v Chartumu. V družbi tega škofa je njih dvorni kaplan, mlad zamorec in pa č. g. A. Dichtl.

(„Zveza slov. posojilnic“) ima letos občni zbor v Mariboru in sicer prihodnje soboto dne 23. julija t. l. (ne 16. t. m.) popoldne ob 3. uri v prostorih mariborske posojilnice.

(Okr. volitve.) Veleposestvo v Ptujskem okraju je pri zadnji volitvi oddalo 118 glasov za može, kakor smo jih mi priporočali, 99 pa jih je še z nemškutarji vleklo — ploh. Slava našim vrlim volilcem!

(Slov. šolsko društvo.) Podružnica sv. Cirila in Metoda za Zidani most, ima dne 17. t. m. v Potočinovi gostilnici svoj redni letni zbor. Na dnevnem redu je tudi volitev dveh odposlancev h glavni skupščini v Trst in prosta zabava. Začetek je ob 6. uri popoldan. K prav obilni udeležbi vabi: odbor.

(„Beseda“.) Šmarijska-Slatinska podružnica sv. Cirila in Metoda ima dne 17. julija ob 6. uri zvečer v dvorani g. Jagodiča v Šmarju veliko „besedo“. Vzpored šteje 15 točk petja in godbe. Petje bo Slatinsko, godba pa Šmarijska. Čisti dohodek pripade družbi sv. Cirila in Metoda.

(Izločitev.) Občini Golobinjek in Platinina, doslej v Kozjanskem okraju, sklenili ste se s Sevnškim okrajem. Zveza s Sevnico je zanj velika ležja, kakor pa s Kozjim.

(Okr. odbor.) V novovoljenem okrajnem zastopu Ormoškem bili so v seji dne 2. t. m. izvoljeni: notar dr. Gersak, načelnikom, dekan Schwinger, namestnikom. dr. Žizek, Iv. Kočev, Maks Robič, Martin Ivanuša in F. Meško za odbornike.

(Požarna bramba.) V Središču se je osnovala prostovoljna požarna bramba, komanda bo slovenska. Tako je prav.

(Požar.) V Polenci pri Šmariju so imeli dne 3. julija velik ogenj ter je sedmero poslopj do tal pogorelo. Zgorelo je tudi nekaj živine. Krivo požara je bilo neprevidno ravnanje z ognjem.

(Strela.) Dne 4. julija se je v Postojini in obližji kmalu popoldne ulila ploha ter je ljudi po travnikih silila poiskati si, kjer koli, zavetja. Na necem travniku v Lokah je 5 ljudi stopilo pod navadno marelo, a v tem zablisne in strela vdari v marelo, vendar pa le omami ljudi. Eno dekle pa bo vendar-le ob roko, kajti hudo jo je obžgalo.

(Bela žena.) V petek dne 8. julija je umrl v Celju g. J. Rakusch, tiskar in lastnik „Deutsche Wacht“.

(Iz Save.) B. Smole, hlapec lončarja Fr. Stanteja v Št. Juriju pri Celju, je bil dne 27. junija padel po noči v Savo. Njegovo truplo pa so še le v unem tednu našli pri Ratečah.

(Neverjetno.) V Bistrici na Koroškem je uno nedeljo g. K. Ghon, drž. poslanec za Velikovsko skupino kmečkih volilcev, sklical zbor svojih volilcev in le-ti so mu bojda — iz večine Slovenci (?) — izrekli svoje popolno zupanje.

(Sulvereinske šole.) V Strajivesi na Koroškem imajo dne 12. junija cerkv. prošenje ali žegnanje. Letos pa je bilo ta den ondi čisto kaj posebnega. Ob 2. uri popoldne, ko so bile v cerkvi večernice, začeli so šolarji in šolarice kaci 50 stopinj od cerkve v neki hiši — ples. Šolo na Vratah ima šulverein v svojem varstvu.

(Slov. otroški vrt) Družba sv. Cirila in Metoda vzdržuje v Celju pri č. šolskih sestrah otroški vrt za slov. otroke. Škofijski nadzornik mu je č. g. Jožef Žičkar, vikar v Celju.

(Premeščenje.) G. Josef Rudel, c. kr. notar v Marenbergu, poda se na Gornje Stajersko v Fehring. Mož ni bil v Marenbergu na srečo ne sebi, ne prebivalcem.

(Izvažanje konj.) Za konjerejce sitna prepoved, konj izvažati čez meje cesarstva, preklic se k malu, vendar pa se bodo le nekateri kraji določili, na katerih se bodo smeli konji izvažati.

(Uboj.) Fr. Oniča, delalca v premogovih jamah v Trbovljah, je v torek dne 12. julija, tovariš tako nesrečno udaril, da ga je pri priči ubil. Poleno pač ni igrača.

(Duh. spremembe.) Č. g. Jožef Ulčnik, župnik pri sv. Jederti nad Laškim, dobil je župnijo v Razborju, č. g. Matija Frece, provizor v Podgorju, pa v Belih vodah. Na novo stopijo v službo ti-le č. gg.: Jožef Pečnik v Gornjem gradu, Jožef Čížek v Starem trgu. Martin Ulčnik v Lučah in France Simonič v Negovi. Č. g. Janez Wolf, doslej kaplan v Gorenjem gradu pride za kaplana k sv. Andreju v Leskovcu.

### Loterijske številke:

|                           |                    |
|---------------------------|--------------------|
| V Gradcu 9. julija 1887:  | 76, 90, 58, 44, 13 |
| Na Dunaju       "       " | 78, 2, 44, 40, 15  |

### Poslano.

### V lekarni pri „Zamorcu“

na Dunaju, Tuchlauben 27

se dobijo vse zdravilne specialitete in zdravila vsaki dan po pošti. 24—24

### Mill darovi za pogorelee.

Za pogorelee v Novocerkvi so nadalje tukajšnjemu farnemu uradu darovali sledeči dobrotniki: Veleblag. gg. Faber Konzul in posestnik grada Frankolskega in njegova milosrdna familija 50 fl., čast. župnijski urad Koprivnica 8 fl., „Süd. Post“ in „Slov. Gosp.“ skup nabrala 81 fl., fara Novaštifta 3 fl. 35 kr., fara Slivniška, bl. Celja 6 fl. 40 kr., fara Vitanjska, nabral č. g. Miloš Š. in dodal — vse skup 10 fl., fara Ribniška (č. g. Globočnik) 11 fl. 51 kr., fara Otimijška 2 fl. 50 kr., fara Gornja Poljskava (č. g. Košar) 4 fl., Njih eksel. prem. knez in škof so še blagovolili priložiti in pomnožiti (Njih milodar 90 fl.) z 20 fl. in dobro znan pa neimenovan Planinski 5 fl. Bog povrni stoterno.

### Oznanilo.

Na državni gozdnarski šoli v Gusswerku pri Marija Celji se oddajo s 1. oktobrom t. l. tri deželne štipendije in sicer ena po 250 gld. in dve po 200 gld.

Več glej v „Slov. Gosp.“ štv. 27. 1-2

### Javna zahvala.

Moja hiša in gospodarsko poslopje v Šikolah štv. 33 okraj Ptujski mi je 23. junija t. l. pogorelo. Bila sem zavarovana pri „Dunajskem zavarovalnem društvu“, katero je škoda takoj prav dobro vcenilo in mi danes že poplačalo po svojem glavnem zastopniku gospodu Karolu Brezniku v Mariboru, Tegetthoff-ova ulica štv. 32.

Primorana sem, da slavni dunajskeje zavarovalnej družbi in pa tudi čast glavnemu zastopniku, gospodu Karolu Brezniku, izrekam svojo najprišrčnejšo zahvalo in priporočam omenjeno zavarovalno družbo vsakemu, kateri si hoče dobro svoja poslopja zavarovati.

V Šikolah, dne 8. julija 1887.

Neža Zafošnik, posestnica.